

Projekt

nr korespondencji SOD UM.677274.2016

DRUK NR

541

Urząd Miasta w Świdawie
Sekretariat Burmistrza
i Rady Miasta

data wpływu 09. 11. 2016

UM-.....

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA GLIWICE

z dnia 2016 r.

w sprawie nadania nazwy rondu usytuowanemu na terenie miasta Gliwice

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 18 ust. 2 pkt 13 oraz art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) na wniosek Prezydenta Miasta

Rada Miasta Gliwice
uchwała, co następuje:

§ 1. Nadać nazwę „Rondo im. Zbigniewa Pańczyka”, rondu zlokalizowanemu w ciągu ulicy Kosów na skrzyżowaniu z ulicami: Czaplí i Jaskółczej, które są zaliczone do kategorii dróg publicznych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Prezydent Miasta
Zygmunt Frankiewicz
09.11.2016

Naczelnik Wydziału
Geodeta Miasta

Sebastian Ptak

08.11.16

Opiniuje się, pod względem
formalno-prawnym
RADA PRAWNY
Mariusz Pajonk

Uzasadnienie

W związku z zapoczątkowaną w roku 2008 inicjatywą nadawania nazw obiektom drogowym, zasadne jest nazwanie ronda zlokalizowanego w ciągu ulicy Kosów na skrzyżowaniu z ulicami: Czapli i Jaskółczej. Nazwa "Rondo im. Zbigniewa Pańczyka" zaproponowana została przez Panów Jerzego Buzka i Janusza Steinhoffa dla upamiętnienia imienia człowieka o wielkich zasługach dla Gliwic i Powiatu Gliwickiego, który mieszkał w pobliżu przedmiotowego ronda.

Zbigniew Pańczyk urodził się 18 sierpnia 1934 r. w Poznaniu, przez całe swoje życie zawodowe był związany ze Śląskiem i Gliwicami. Pierwszy niekomunistyczny prezydent Gliwic, pierwszy starosta gliwicki, działacz samorządowy, a wcześniej aktywny twórca i działacz śląskich struktur opozycji. Honorowy Obywatel Powiatu Gliwickiego. Kawaler Krzyża Orderu Odrodzenia Polski. Człowiek odważny nawet wówczas, gdy za działalność opozycyjną został poddany represjom komunistycznego państwa. Współczesny wzór do naśladowania dla przyszłych pokoleń.

W 1959 r. ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej. Karierę zawodową związał z przemysłem chemicznym. Jednak równie ważna obok pracy zawodowej była dla niego działalność społeczna i polityczna. Zaangażowany w problemy pracownicze, aktywnie uczestniczył w gliwickich i katowickich demonstracjach popierających demokratyzację życia w Polsce. Od 1956 r. był aktywnym członkiem Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego, a w latach 1963-1973 członkiem Rady Zakładowej w Instytucie Chemii Nieorganicznej. Współautor listu protestacyjnego do KC PZPR w obronie robotników Radomia w 1976 r. Jego aktywność opozycyjna zaowocowała wstąpieniem we wrześniu 1980 r. do „Solidarności”. Budował jej struktury na Śląsku działając w jej Komitecie Założycielskim w B.P. "Biprokwas", którego następnie został przewodniczącym. W 1981 r. jako delegat był uczestnikiem I i II Wojewódzkiego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Śląsko-Dąbrowskiego. Od 13.12.1981 r. uczestniczył w konspiracyjnych działaniach podziemnej „Solidarności”, m.in. jako współpracownik Regionalnej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”. W latach 1984-1986 przewodniczący Rady Pracowniczej w B.P. "Biprokwas". 06.05.1986 r. aresztowany i osadzony w areszcie Śledczym w Katowicach. 21 sierpnia zwolniony na mocy amnestii, jednak jeszcze w tym samym roku w ramach represji został zwolniony z pracy. Uczestnik spotkań Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele Podwyższenia Świętego Krzyża w Gliwicach. Współzałożyciel Gliwicko-Zabrzeńskiego Komitetu Obywatelskiego, organizator kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu w 1989 r. W grudniu 1989 r. jako kandydat Komitetu Obywatelskiego wygrał konkurs ogłoszony przez przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej i objął funkcję Prezydenta Gliwic, którą pełnił do sierpnia 1990 r. Stał się tym samym pierwszym, niekomunistycznym prezydentem miasta w Polsce. Od tego momentu swoje życie zawodowe poświęcił pracy na rzecz tworzenia struktur oraz organizacji lokalnego samorządu. Od 1990 r. był pełnomocnikiem wojewody katowickiego ds. organizacji Urzędu Rejonowego w Gliwicach, a w latach 1991-1998 pełnił funkcję jego kierownika. W tym samym czasie był trzykrotnie wybierany na funkcję radnego Rady Miejskiej w Gliwicach (był nim nieprzerwanie od 1990 r. do 1999 r.). W listopadzie 1998 r. Zbigniew Pańczyk został wybrany pierwszym Starostą Gliwickim. Funkcję tę pełnił do przejścia na emeryturę w 2002 r. W swojej pracy i działalności ściśle współpracował z gminami powiatu. Do jego szczególnych zasług na stanowisku starosty gliwickiego należy zaliczyć budowę od podstaw struktury starostwa, utworzenie schematu sieci szkół ponadgimnazjalnych na terenie powiatu oraz rozpoczęcie procesu prywatyzacji podstawowej opieki zdrowotnej. 13.11.2013 r. Zbigniew Pańczyk otrzymał zaszczytny tytuł Honorowego Obywatela Powiatu Gliwickiego, przyznany przez Radę Powiatu Gliwickiego. Zmarł 30.03.2014 r. Odznaczony pośmiertnie przez Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Życiorys udostępnił wnioskodawca.

Naczelnik Wydziału Geodeta Miasta
Sebastian Ptak
08.11.16

Przewodniczący Rady Miejskiej
08.11.2016